

۲۰۱۹/۰۳/۱۰

حنیف رهیاب رحیمی

سیاست مداران بدون سرحد!

پیش ازین که حرف و سخنی در مورد سیاستمداران بدون سرحد بنویسم، چند بی سرحد دیگر را نیز بد نیست از نظر بگذرانیم بخاطری که خدا نخواستہ مایوس نشوند و به خاطری که آنها هم بسیار بی سرحد هستند:

داکتران بدون سرحد:

با نام داکتران بدون سرحد اکثر مردمان جور، ناجور و نیمه مریض (کسانی که مریض دار هستند، نیمه مریض بحساب می روند) آشنایی دارند. این ها یک گروپ داکترانی هستند که وظایف انسانی شان را در هر نقطه روی زمین بدون در نظر داشت رنگ، نژاد، دین و بدون هر تعصب و تعلل انجام می دهند در دشوارترین شرایط و دورترین نقاط با بیچکاری و گشکی شان حاضر و خاطر مریضداران را خوش می سازند.

مداری های بدون سرحد:

در تابستان های سوزان که هوای پاکستان به تقریباً دو درجه کمتر از هوای دوزخ می رسد، مردمان مربوط این گروپ یک شادی تربیت شده را با یک جمبوری در رکاب گرفته بدون پاسپورت و ویزه و اجازه، داخل خاک ما می شوند با رقصاندن شادی کوچک شان هم برای خود دام روزی را می نشانند و هم برای چند تا کیسه بر که جیب های مردمان غرق در تماشای شادی بازی و منتر زدن را خالی کنند.

ژورنالیستان بدون سرحد:

ازین نوع بدون سرحد هم داریم. اینها آزاده مردان بی ترس و لرزی هستند که از شیر نمی ترسند و برای خبر چینی و خبر پراگنی با کمره ها و تیپ ریکاردرهای مخصوص شان در هر کنج و کنار دنیا که بگویی خود را می رسانند و واقعیت ها را برای بینندگان و شنوندگان رسانه ها، تهیه می کنند.

جنایت کاران بدون سرحد:

یک عده اشخاص ولگرد، بیکار، عقده یی، مجرم، بی تربیه و بی علم و بی احساس که در وطن خود شان ارزش گوی سگ را هم ندارند، عضو این سازمان شده به کشورهای بی صاحب و بی سرحد و بی رهبر دارای باشندگان از هرچیز بی خبر داخل شده، آدم می کشند و جنایت می کنند.

نظر به امر رهبران گنده‌شان، مواد انفجاری را حتی در نشینگاه خود هم داخل می‌کنند تا چند نفر بیگناه را ازین دنیا رخصت کنند. این‌ها صرف به خاطر رسیدن به وصل حورهای بهشت خود را پرکله پرکله می‌کنند. به خاطری که آن حورهای ابریشمین نفس که تعدادشان کم هم نیست، در دهن دروازه بهشت فقط انتظار این شپش زده‌ها را میکشند.

هنرمندان بدون سرحد:

به آن عده آوازخوانانی گفته می‌شود که آهنگ می‌خوانند، سی‌دی‌ها دارند، در محافل و عروسی‌ها گوش‌ها را آنچنان کر می‌کنند که هر کس مجبور می‌شود بعد از محفل، چند دانه اسپرین بایر نوش جان کند تا از سر درد ناشی از آن قیامت صغرا نجات یابند. اما از سر تا آخر یک آهنگ هم از خودشان نیست. یکی هندی یکی انگلیسی، یکی ایرانی، یکی ترکی، یک چند تا هم هندی می‌خوانند. والسلام.

سیاستمداران بدون سرحد:

این‌ها هم نه تعلیم درست دارند و نه تربیه کافی. فقط از یک طریقی مانند رشوت، عوامفریبی، جاسوسی، واسطه، زور آزمایی و انواع بدمعاشی‌ها، خود را در یک مقام بلند دولتی می‌رسانند، لباس‌های اتوکرده می‌پوشند، در جلسات خواب یا بیدار تا آخر می‌نشینند، تا توان دارند از جیب خان و غریب چور و چپاول می‌کنند.

بدون سرحد به خاطری هستند که برای گرفتن امتیاز و حصول مطلب و مقصدشان گاهی ایران، گاهی پاکستان، زمانی هم انگلستان و گاهی روسیه و گاهی چین با چهار دست و پا می‌دوند تا امتیاز و موقف داشته‌شان نزدشان محفوظ بماند.

- سیاستمداران بدون سرحد، ریش دارند اما اکت‌های بیریش‌ها را انجام می‌دهند،
- حج می‌روند اما ذکات نمی‌دهند،

در سائر کشور های دنیا برای مقاصد سیاسی‌شان اما در دوبی در هر دو ماه یکبار برای غم غلط کردن می‌روند.

طیاره حامل‌شان که حرکت کرد بی وضو دعای سفر را از صدق دل می‌خوانند:

اللَّهُمَّ احْضِنِي وَاحْفَظْ مَا مَعِيَ وَسَلِّمْ وَسَلِّمْ....

تا آخر اما به مجردی که پای‌شان در دوبی رسید در آغوش روسپی‌هایی که از کشور های دیگر به آنجا برای دلبری و دل‌ربایی آمده‌اند، خود را رها می‌کنند، بر پدر ایقدر غم و تشویش دنیا لعنت گفته‌خستگی‌های ناشی از کار زیادت و عرقریزی را که برای آبادی وطن و آرامش مردم انجام داده‌اند، رفع می‌نمایند.

- احصائیه‌ها نشان داده که ازین نوع سیاستمدارها در آسیا زیاد اما در افغانستان گله‌گله یافت می‌شود.

تذکر:

هرگاه خوانندگان محترم متمایل باشند که نبشته‌ها و مطالب دیگری از این نویسنده معزز را مطالعه کنند، می‌توانند با "کلیکی" بر عکس نویسنده در صفحه مقالات، به "آرشیف" شان رهنمائی شوند!